

**Prof. dr hab. inż. Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz
(1935–2015)**

Pro memoria

W dniu 26 stycznia 2015 roku odeszła od nas na zawsze w wieku 79 lat Prof. dr hab. Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz – wspaniały człowiek, nauczyciel; szanowany przez społeczność akademicką pracownik naukowy, wybitny pedagog, wychowawca i wielki przyjaciel młodzieży.

Profesor Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz urodziła się 18 czerwca 1935 roku w Poznaniu. Była absolwentką studiów magisterskich Wydziału Rolniczego Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie, które ukończyła w 1957 roku. Całe swoje życie zawodowe związała z Uczelnią i Wydziałem Rolniczym, później Rolniczo-Ekonomicznym, pracując nieprzerwanie przez prawie 47 lat, osiągając kolejne szczeble rozwoju naukowego: w 1968 roku stopień naukowy doktora, w 1980 r. stopień doktora habilitowanego, a w 1991 roku tytuł profesora nauk rolniczych oraz zajmując kolejne stanowiska: od asystenta, poprzez adiunkta i docenta aż po profesora zwyczajnego.

Od września 1981 roku była Kierownikiem Zakładu, a od 1990 r. Kierownikiem Katedry Ogólnej Uprawy Roli i Roślin. Funkcję tę pełniła nieprzerwanie przez 23 lata. W latach 1987–1990 była prodziekanem ds. dydaktyki na ówczesnym Wydziale Rolniczym. Brała aktywny udział w pracach Wydziałowych Komisji: m.in. ds. Nauki i Rozwoju, Konkursowej dla Profesorów i Doktorów Habilitowanych, ds. Rolniczych i Leśnych Zakładów Doświadczalnych. Przez wiele lat była członkiem Senatu Akademii Rolniczej; aktywnie uczestniczyła w jego pracach, jako przewodnicząca Senackiej Komisji ds. Oceny Profesorów oraz członek Komisji ds. Rolniczych i Leśnych Zakładów Doświadczalnych, a także w Komisji ds. Dydaktyki, Wychowania i Absolwentów.

Prof. Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz była członkiem założycielem krakowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Nauk Agrotechnicznych (obecnie Polskiego Towarzystwa Agronomicznego) w 1983 r. Aktywnie uczestniczyła w jego działalności aż do przejścia na emeryturę: przez dwie kadencje (1993–2003) pełniła funkcję Prezesa Oddziału Krakowskiego, a wcześniej – również przez 2 kadencje (1983–1993) – była wiceprzewodniczącą. Godną docenienia była także aktywność Profesor Ewy Stupnicka-Rodzinkiewicz poza macierzystą Uczelnią.

Do ważniejszych należy zaliczyć zaangażowanie w pracę w Komisji Nauk Rolniczych i Leśnych PAN, w tym jako członka Zarządu Głównego PTA w dwóch kadencjach (od 1999-2005). Pracowała również w Komisji Metodycznej ds. Herbicydów, w Komisji Normalizacyjnej w Zespole Rolniczo-Żywnościowym Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar. Podejmując w latach 70-tych współpracę z Zespołem Badawczym ds. Rejonizacji Chwastów w Polsce, zainicjowała badania z zakresu herbologii na Wydziale Rolniczym i stworzyła szkołę naukową w tej dziedzinie w ośrodku krakowskim.

Profesor dr hab. Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz dała się poznać jako wspaniały nauczyciel i ceniony przez studentów wykładowca. Pod jej kierunkiem wykonano ponad 100 prac magisterskich. W Jej pracy zawodowej nauczyciela akademickiego niezwykle ważną pozycję zajmowali studenci. Już jako studentka działała w ruchu naukowym, a będąc doktorem, zorganizowała w 1974 roku i prowadziła przez wiele lat prężnie działającą Sekcję Herbologii w Kole Naukowym Rolników. Największą wartością tej działalności były obozy naukowe, podczas których uczestnicy nie tylko poznawali tajniki pracy naukowej, ale również dzięki swej Opiekunce mogli odkrywać interesujące miejsca, kulturę i fakty historyczne dotyczące okolic, w których prowadzono badania. Członkowie Sekcji osiągnęli liczne sukcesy, występując na krajowych i zagranicznych studenckich konferencjach naukowych. Wielu z tych, którym dane było w tych pracach uczestniczyć, ze wzruszeniem to wspominają, a niektórzy są dzisiaj pracownikami Wydziału.

Profesor Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz zawsze służyła swoim doświadczeniem i chętnie pomagała młodym pracownikom w Katedrze. Wypromowała 3 doktorów, sprawowała opiekę naukową nad 6 habilitantami, spośród których pięcioro uzyskało tytuł profesora. Była również cenionym recenzentem w innych ośrodkach naukowych, wykonując oceny prac doktorskich, habilitacyjnych, wniosków o tytuł profesora, była promotorem w przewodzie o nadanie stopnia doktora honoris causa, wykonała też recenzje prac do nagród Ministra oraz wiele opinii projektów badawczych finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Recenzowała bardzo wiele prac na zlecenie wydawnictw naukowych.

Za swoje zasługi Pani Profesor Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz została odznaczona Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej, a także Złotą Odznaką za zasługi dla Ziemi Krakowskiej.

Wyrazem uznania dla Jej osiągnięć naukowych były nagrody Ministra: dwukrotnie za działalność naukowo-badawczą oraz za działalność dydaktyczno-wychowawczą. Została ponadto wyróżniona Medalem Honorowym IUNG w Puławach, Odznaką 80-lecia Wydziału Rolniczego oraz Medalem 90-lecia Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego, a także Jubileuszowym Medalem 60-lecia Uniwersytetu Rolniczego. Otrzymała też wiele nagród Rektora za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne.

Dla pracowników Katedry Agrotechniki i Ekologii Rolniczej (dawniej Katedry Ogólnej Uprawy Roli i Roślin) odejście Prof. dr hab. inż. Ewy Stupnickiej-Rodzinkiewicz stało się bolesną stratą. Kierowała Katedrą w sposób szczególnie, umożliwiając każdemu zachowanie indywidualizmu w dochodzeniu do wyznaczonych celów. Rozwój naukowy pracowników Katedry był wspólnym sukcesem Kierownika i każdego z podwładnych. Był możliwy dzięki atmosferze rzetelnej pracy, systematyczności i wytrwałości, a przede wszystkim dzięki właściwym relacjom międzyludzkim. W okresie swej aktywności zawodowej inicjowała badania nowatorskie, sama wzbogacała swój warsztat naukowy, zdobywając doświadczenie w jednostkach krajowych i zagranicznych (m.in. Szczecin, Wrocław, Kijów, Dijon, Montpellier i inne). Nawiązane przez Nią kontakty naukowe owocowały wieloletnią współpracą, umożliwiającą młodszym pracownikom rozwój naukowy i liczne wyjazdy na staże, sympozja, konferencje krajowe i zagraniczne.

Szczególną troską obejmowała najmłodszych pracowników naukowych i doktorantów, cieszyła się z faktu, że niektórzy kontynuują Jej pionierskie badania z zakresu allelopatii, które na trwałe zapisały się w naukach rolniczych. Najmłodszemu pracownikom służyła swoim doświadczeniem i wiedzą, do końca swoich dni uczestnicząc zawsze w seminariach katedralnych. Do końca życia Pani Profesor byliśmy dla Niej ważni, traktowała nas jak najbliższych, знаła nasze rodziny od współmałżonków, dzieci, do wnucząt – znała ich imiona.

Pani Profesor Ewa Stupnicka-Rodzinkiewicz była uznanym w kraju naukowcem, wybitnym, z dużymi osiągnięciami uprawowcem – herbologiem, wspaniałym nauczycielem, doskonałym przełożonym, osobą o wielkiej kulturze osobistej, realizującą różnorodne pasje życiowe. Potwierdzają to słowa szacunku i uznania dla Jej wiedzy i cech osobowych, pojawiające się w licznych kondolencjach, kierowanych za naszym pośrednictwem Bliskim Zmarłej. Zasłużyła na naszą wdzięczność, szacunek i pamięć. Dziękujemy za dobro, które otrzymaliśmy...

Nauka polska straciła zasłużonego badacza, szczególnie w zakresie uprawy roli i roślin i herbologii oraz Autorkę wielu publikacji naukowych i dydaktycznych.

Pogrzeb Profesor Ewy Stupnickiej-Rodzinkiewicz odbył się 5 lutego 2015 roku na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. W ostatniej drodze uczestniczyli liczni członkowie społeczności Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie oraz przedstawiciele wielu ośrodków naukowych w kraju oraz wychowankowie i doktoranci katedry. Uroczystościom pogrzebowym towarzyszyły dźwięki ukochanej przez Zmarłą muzyki góralskiej, a słowa ostatniego pożegnania wygłosili: JM Rektor Uniwersytetu Rolniczego – prof. dr hab. Włodzimierz Sady, Dziekan Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego – prof. dr hab. Andrzej Lepiarczyk, przedstawiciel Katedry Agrotechniki i Ekologii Rolniczej – długoletni współpracownik i kolega – Prof. dr hab. Teofil Łabza oraz Kierownik Zakładu Herbologii i Technik Uprawy Roli IUNG-PIB we Wrocławiu – Prof. dr hab. Krzysztof Domaradzki.

Prof. dr hab. Teresa Dąbkowska
Prof. dr hab. Andrzej Lepiarczyk
Prof. dr hab. Teofil Łabza